

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך יט, תשכ"ח

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

ה ע ר ו ת

„מהרסיך ומחריביך ממך יצאו“

בעמ' כז של קונטרס קפ"ב מביא מר ש' אשכנזי את פירושו של ר' ישעיה מטראני על הפסוק „מהרסיך ומחריביך ממך יצאו“ במשמעות שב„דרשנות העממית“, שמהרסינו באים מבפנים.

פירוש זה קדום הרבה יותר, וזה לשון מדרש תנחומא בראש פרשת פקודי:

„ועל מה חרבה (ירושלים של מטה)? אלא כי מהרו בניך מהרסיך ומחריביך ממך יצאו — על זה חרבה“.

שלמה טרשנסקי

(ברוקלין, ניו-יורק)

נודע

מצדדים שונים העירו לי לענין הביטוי „חיבה יתירה נודעת לו“ — אשר הזכרתיו ברשימתי „התפתחויות לשוניות“ (לשוננו לעם קפא). רצוני לציין: ידעתי, כמובן, שמפרשים את הביטוי שבמשנה מלשון ידע פשוטו כמשמעו, כלומר הקב"ה הודיע לו לאדם שנברא בצלם (עי' פירוש אלבק), אלא שבאותה רשימה לא עסקתי בביטוי זה אלא כבדרך אגב, כדי לתאר את השימוש של ימינו. עתה מן הראוי

להוסיף: בלשון ימינו לא רק הורחב שימוש זה, אלא אף שינה את המשמעות. בלשון ימינו נודע לו ערך — עניינו: יש לו ערך (וכן שייכות, תוצאה, חשיבות וכדו').

מ' בן-אשר

כבוד לראוי לו

פרופ' יצחק יצחק פריץ ז"ל, משפט הזיקה בלשון העברית, עמ' 71, הערה 4, מציין לשבח את „פיסוק המשנה של ח' ילון” (ששה סדרי משנה וכו', מוסד ביאליק — דביר). חייב אני להודיע, שלא אני הוא, שעסק בפיסוק של הנ"ל. הוא נעשה בידי מר משה גרדון, ואין לי כל חלק בו, לא בכולו ולא במקצתו
אגב, הפיסוק שהביא שם מקידושין ד, יד, גרי הוא על פי הפרשן (פרופ' ח' אלבק).

חנוך ילון